

POSTANOWIENIE

Dnia 24 marca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 24 marca 2015 r.
sprawy **Z. K.**,
z powodu kasacji obrońcy skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w B. z dnia 13 sierpnia 2014 roku, sygn. IV Ka [...],
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w B. z dnia 28 stycznia 2014 roku,
sygn. XVI K [...],

p o s t a n o w i ł

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną,**
- 2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adwokata T. W.,
Kancelaria Adwokacka w B., kwotę 442,80 zł (czterysta
czterdzieści dwa złote osiemdziesiąt groszy), w tym 23% VAT, za
sporządzenie i wniesienie kasacji,**
- 3. zwolnić skazanego od ponoszenia kosztów sądowych
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w B. z dnia 13 sierpnia 2014 r., sygn. akt IV Ka [...], utrzymano w mocy wyrok Sądu Rejonowego w B. z dnia 28 stycznia 2014 r., sygn. akt XVI K [...], uznając apelację wniesioną przez obrońcę oskarżonego Z. K. za oczywiście bezzasadną. Sąd pierwszej instancji uznał Z. K. za winnego popełnienia występku określonego w art. 270 § 1 k.k. i wymierzył mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Od wyroku Sądu Okręgowego obrońca Z.K. wniósł kasację, w której

zarzucono:

1. rażące naruszenie prawa procesowego, tj. art. 413 § 1 pkt 4 k.p.k. oraz 413 § 2 pkt 1 k.p.k., poprzez odmienne wskazanie *modus operandi* sprawcy w sentencji wyroku, jak i w opisie zarzucanego czynu, co doprowadziło do skazania oskarżonego za użycie dokumentu, podczas gdy do takiego użycia przez oskarżonego nie doszło, a także niewskazanie sposobu podrobienia przedmiotowego dokumentu,

2. rażące naruszenie prawa materialnego, tj. art. 270 § 1 k.k., poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i ustalenie, że oskarżony użył podrobionego dokumentu, podczas gdy działanie oskarżonego nie nosiło znamion „użycia” w rozumieniu art. 270 § 1 k.k.

Formułując powyższe zarzuty obrońca wniósł o uchylenie obu orzeczeń wydanych w niniejszej sprawie. W kolei w pisemnej odpowiedzi na kasację prokurator wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście bezzasadna.

Obydwa zarzuty kasacji są powtórzeniem zarzutów podnoszonych w apelacji obrońcy. Zarówno problem tożsamości czynu zarzucanego i przypisanego, jak i problem zasadności przyjęcia znamienia „użycia” podrobionego dokumentu przez skazanego były już przedmiotem kontroli odwoławczej. Kwestie te zostały należycie zbadane przez Sąd odwoławczy, o czym świadczą wnikliwe, szczegółowe i – co najważniejsze – w pełni przekonujące rozważania na s. 6-7 uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego. Sąd ten podzielił argumentację zawartą w uzasadnieniu wyroku Sądu pierwszej instancji, przedstawiając jednocześnie własny punkt widzenia w związku z podniesionymi w apelacji zarzutami. W tym stanie rzeczy kasacja jawi się jako próba ponownego poddania kontroli instancyjnej wyroku Sądu pierwszej instancji, a zatem w świetle art. 519 k.p.k. nie mogła być skuteczna.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.